

[Morten Lange.]

er ganske nemt allerede på nuværende tidspunkt af min tale at tilsige en velvillig behandling.

Det er først og fremmest et spørgsmål om en kvalitetskontrol, der ligger bag dette lovforslag og dets forgængere, og hvad det angår, har jeg ikke væsentlige bemærkninger til lovforslaget. Det synes at være udmærkede regler, man har fået sat ind i paragrafferne. Der er noget mere tvivl om, hvor meget der ligger i den anden del af lovforslagets indhold, nemlig beskyttelsen mod misbrug og ulykker. Der kan man naturligvis sige, at det giver nogen sikkerhed, at betænkningen er skrevet af et udvalg, der har haft netop en hygiejniker som professor Bonnevie som formand; det giver jo nok noget mere sikkerhed for det høje ting; men der vil nok især være grund til at se på disse spørgsmål i udvalget.

Jeg er ganske enig med den ærede socialdemokratiske ordfører i spørgsmålet om giftfaren i udvidet forstand, altså hvad man kunne kalde restgifte o. lign., og det er også et spørgsmål, om der ikke burde indføres endnu skrappe regler til beskyttelse af ærtetyve, som i øjeblikket, efter hvad jeg ser ved opslag ude omkring, risikerer at lide døden, hvis de spiser grøntsager, fordi ærterne er sprøjtet med bladan; og det er nu lovligt lidt at oplyse den slags ved at sætte en eller anden paperseddel på en telefonpæl. Jeg indrømmer, at ærtetyveri er en alvorlig forbrydelse, men til dødsstraf står den vel ikke.

Men der er nu meget i hele spørgsmålet om disse giftes anvendelse, der maner til forsigtighed, og vi må være klar over, at vi lovgiver også for kommende år. Jeg har forgæves set i lovforslaget og betænkningen efter bestemmelser om de særlige problemer, der opstår ved anvendelsen af flyvemaskiner til spredning af disse giftstoffer eller af plantsygdomsbekæmpelsesmidler; det er måske også noget, der kan få konsekvenser inden så forfærdelig længe.

Spørgsmålet om A-giftes udlevering har været diskuteret ved betænkningens udarbejdelse, og der er åbenbart en ikke ubetydelig gruppe af udvalgets medlemmer, som har ment, at der skulle en særlig attest til eller en særlig opnotering af navn, hver gang man solgte A-gift. Jeg tror, vi bliver

nødt til at se på det spørgsmål i udvalget. Jeg er særdeles tilfreds med de bestræbelser, der er for at komme af med A-giftene, som åbenbart i langt de fleste tilfælde er et primitivt og groft middel, når man kan finde bedre og lige så effektive, væsentlig mindre giftige stoffer. Det glæder mig, at lovforslaget direkte har paragraffer om den forskning, som på længere sigt skal sørge for kvalitetsforbedringer og dermed også for at få aflivet A-giftene og lignende ubehagelige ting.

Jeg skal gerne tilsige mit partis velvillige bistand til udvalgsbehandlingen og takker ministeren for det initiativ, som dette lovforslag er udtryk for.

Mose Hansen: Det af den højtærede minister fremsatte forslag til lov om midler til bekæmpelse af plantsygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst er, som det allerede er anført i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, et resultat af en betænkning, der er afgivet af et af landbrugsministeriet nedsat sagkyndigt udvalg. For at man kan få den rette forståelse af den lovgivning, der foreslås her, og af den bemyndigelse, der foreslås givet den højtærede landbrugsminister, mener jeg, det må fremhæves, at det nedsatte sagkyndige udvalg har haft en meget alsidig sammensætning, hvorved alle berettigede interesser under bekæmpelseslovgivningen må siges at være tilgodeset. Som en art garanti for sikkerheden i det, der nu foreslås, kan det fremhæves, at lovforslaget bygger på de erfaringer, der er indhøstet ved tidligere love på dette område, lovene fra 1932, 1939, 1948 og 1954, samt den bekendtgørelse fra december 1954, som fulgte loven af 1954.

Det er den udførlige og efter min mening meget klare betænkning fra det sagkyndige udvalg, der ligger til grund for lovforslaget, og udvalget har i det hele og store afgivet en enstemmig indstilling. Kun på et for mig at se ganske uvæsentligt og ubetydeligt punkt er der afgivet en mindretalsindstilling, nemlig vedrørende § 15. Nu hørte jeg ganske vist, at det ærede medlem hr. Knud Thomsen også var inde på denne bestemmelse og oprullede en hel del eksempler, og det er muligt, at det, jeg havde tænkt, ikke er rigtigt, men det kommende udvalg